

Ἀράγυλος, ὁ, ἡ.

Ἀραγίμυλος, ὁ, ἡ. нераздаемный.

Ἀραγίλογα, εἰς. ἵλε Ἀραγίως, и

Ἀραγίλογα, ἡ пош. и Ἀраггω.

Ἀραγίλογος-η-ον, пош. ὁ Ἀραγίως,

Ἀραγίλογος-η-ον. който не може да са промъже, про
мъжн. ||. (ἀρετῆς) τοῦ ἀραγίλογου (δευτέρου τοῦ ἰσοῦς)
ὡς οὐκ ἔστιν, непромъжительно, прѣдъ който не може
да са промъжа

Ἀραγίδωλος, ὁ, ἡ. ἀρχ. неразличимый.

Ἀραггѣмилос иал.

Ἀραггѣмилос, ὁ, ἡ. ἀρχ. неразличимый, нестарѣмый.

Ἀраггѣмилос, εἰς. нестѣсвано, недѣлѣтно, неоти, ѿтѣвано}

Ἀραггѣмилос ὁ, ἡ. хѣтѣрух. (оубаил.) неутвержанъ, неутѣженъ
за въ-работта (кога са говори за нѣкоя сѣйба на
тѣло-то; а кога за нравка) неутрафѣнъ, необрабѣ-
щенъ.

Ἀраггѣмилос, ὁ, ἡ. не растѣваемъ; който са не разваля,
не възстава, не нагнѣва, ^{не са похвалѣни} з който не са подхваѣва
сѣ парѣ.

Ἀраггѣмилос, ὁ, ἡ. не спорѣмый

Ἀраггѣмилос, εἰς. пош. ἀντὶ Ἀραγгѣ

Ἀраггѣмилос-η-ον. пош. ἀντὶ Ἀраггѣ

Ἀраггѣмилос, ἡ. равнодѣтнѣ

Ἀраггѣмилос, ὁ, ἡ. равнодѣтнѣ; ||. ἀραггѣмилос, ὁ, ἡ. равнодѣтнѣ.
ἀραггѣмилос (εἶνα) εἰς ὅσον δὲ νεὸς ὁ γαχνός, да са падне
хѣреба-та кѡмѣ шѣ. ||. εἰς οὗτος, εἰδ' ἐμѣνот, ἀраггѣмилос,
— вѣ ли или оубѣ се едно. ||. τοῦτο μοι εἶνα ἀраггѣмилос,
да шѣи нешѣ да змѣи